

PAŃSTWOWY FUNDUSZ REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

al. Jana Pawła II 13, 00-828 Warszawa

tel. centr.: 22 505 55 00

Certyfikat PN-EN ISO 9001:2009

www.pfron.org.pl

DW.050.20.2017.RCZ
DW. 755.2017

Warszawa, dnia 03.11.2017

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 z późn.zm.) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] z siedzibą we [redacted] (zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką) zaprezentowane we wniosku z dnia 27 września 2017 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 27 września 2017 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej*

lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Spółka posiada status zakładu pracy chronionej. Dodatkowo spełnia wymogi z art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, przez co jest podmiotem uprawnionym do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat. Celem uzyskania dodatkowych źródeł finansowania Wnioskodawca zawarł umowę faktoringu niepełnego (faktoring z regresem) z instytucją finansową (bankiem) zwaną dalej „faktorem”. Na mocy tej umowy faktor dokonuje wykupu należności (wierzytelności wynikających wystawionych przez Spółkę faktur VAT) bez przejęcia ryzyka niewypłacalności kontrahentów Wnioskodawcy. Wykup należności polega na przedstawieniu faktorowi przez Spółkę faktur do wykupu – przez co następuje cesja wierzytelności wynikających z wystawionych faktur VAT na faktora. Tym samym faktor staje się wierzycielem kontrahentów Wnioskodawcy w zakresie zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez Wnioskodawcę usługi.

Kontrahenci Spółki (poinformowani uprzednio o zgłoszeniu ich kontraktów do faktoringu) są zobowiązani wpłacać należności wynikające z faktur VAT – bezpośrednio na rachunek faktora wskazany na fakturach wystawionych przez MC Spółkę, a nie na rachunek wystawcy, gdyż z chwilą objęcia należności cesją globalną – Spółka przestanie być wierzycielem swoich kontrahentów co do wynagrodzenia. Z chwilą akceptacji przez faktora przedstawionych przez Spółkę faktur VAT- faktor wpłaca Wnioskodawcy zaliczkę w wysokości 90 % wartości należności wynikających z przedstawionych do wykupu faktur, a następnie po terminowym uregulowaniu przez kontrahenta należności wynikającej z otrzymanej faktury VAT – zapłaci Spółce pozostałe 10 % wartości należności wystawionych i przedstawionych do wykupu faktur VAT. Po otrzymaniu przez faktora pełnej i terminowej zapłaty za wystawione przez Wnioskodawcę faktury VAT z tytułu świadczonych usług – faktor przesyła taką informację do Spółki (względnie informacja taka będzie dostępna na platformie factoringowej udostępnionej przez faktora).

Zdaniem Wnioskodawcy ustawa o rehabilitacji nie reguluje jasno i wprost kwestii zapłaty przez odbiorcę należności za wykonaną usługę przez podmiot uprawniony do oferowania ulgi

we wpłatach na PFRON. Ustawa nie wskazuje również wprost, że płatność ma nastąpić bezpośrednio na rachunek bankowy sprzedawcy – istotnym jest tylko by zakup usługi był udokumentowany fakturą, a uregulowanie należności za zakup usługi następowało w terminie określonym na fakturze, z tym że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Tym samym z literalnego brzmienia przepisów ustawy o rehabilitacji nie wynika, że odbiorca usługi ma dokonywać płatności bezpośrednio na rachunek sprzedawcy usługi, a jedynie, że płatność ma nastąpić w terminie określonym na fakturze.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Wnioskodawcy dopuszczalne jest wystawienie przez Spółkę informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON swoim kontrahentom, którzy w ramach umowy faktoringu będą dokonywać zapłaty wynagrodzenia za świadczone przez Spółkę usługi na konto faktora, a nie bezpośrednio na konto Wnioskodawcy. Warunkiem jednak wystawienia przez Spółkę informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON będzie dokonanie przez kontrahenta pełnej wpłaty należności wynikającej z faktury VAT, w terminie określonym na fakturze.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

czy w świetle ustawy o rehabilitacji, w tym w szczególności przepisu art. 22 ustawy o rehabilitacji dopuszczalne jest wystawienie przez Wnioskodawcę informacji o kwocie obniżenia we wpłatach na PFRON swoim kontrahentom pomimo, że płatności za usługi realizowane przez Wnioskodawcę dokonywane są na konto faktora – instytucji finansowej?

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Zgodnie z art. 22 ustawy o rehabilitacji, wpłaty na Fundusz, o których mowa w art.21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio

wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę posiadającego określoną strukturę zatrudnienia ogółem i osób niepełnosprawnych – zwanego sprzedającym.

Ustawa o rehabilitacji, w art. 22 ust.2, wprost wskazuje jakie warunki muszą być spełnione łącznie, aby doszło do obniżenia wpłaty na PFRON.

Jednym z tych warunków jest udokumentowanie zakupu fakturą. Ogólnie sam zakup produkcji lub usługi może być potwierdzony dowolnym dokumentem: umową, rachunkiem, fakturą, oświadczeniem stron. Jednak dla celów obniżenia wpłat na PFRON możliwe jest potwierdzenie zakupu wyłącznie fakturą.

Kolejnym warunkiem jest uregulowanie należności za zakup produkcji lub usługi w terminie określonym na fakturze, z tym, że w przypadku płatności dokonywanych za pośrednictwem banku za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu. Nie oznacza to jednak, że jest to jedyna dopuszczalna forma płatności umożliwiająca nabycie prawa do ulgi. Skoro w tych przepisach użyto sformułowania „w przypadku”, to oznacza, że regulacja ma charakter przykładowy, dotyczący tylko jednego z wielu możliwych sposobów dokonania płatności. Pracodawca może dokonać płatności np. gotówką, czekiem, weksłem czy w drodze dwu- lub wielostronnej kompensaty albo w inny dowolny sposób. Należy jednak pamiętać, że zapłata (bez względu na jej formę) musi być dokonana w całości w terminie określonym na fakturze. Istotne przy doborze formy płatności jest więc to, by możliwe było ustalenie, że wierzytelność sprzedawcy spełniającego warunki określone w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji została dokonana w pełnej wysokości i w terminie widniejącym na fakturze. Niespełnienie któregoś z tych warunków powoduje brak możliwości nabycia prawa do obniżenia. Natomiast samo nabycie prawa do obniżenia następuje z dniem otrzymania przez nabywcę informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON.

Stosownie do art. 509 § 1 Kodeksu cywilnego, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W nauce prawa oraz orzecznictwie nie ma wątpliwości co do tego, że przedmiotem przelewu mogą być zarówno wierzytelności istniejące, jak i przyszłe. Co do tych ostatnich podkreśla się ich niejednorodny charakter, wskazując, że należą do nich wierzytelności z czynności prawnych dokonanych pod warunkiem zawieszającym lub z zastrzeżeniem terminu, wierzytelności, u których podłoża leży częściowo tylko zrealizowany stan faktyczny uzasadniający jej powstanie

oraz wierzytelności, których powstanie jest w całości kwestią przyszłości (nadzieja na powstanie wierzytelności). Podkreśla się także, że wierzytelność wskazana w umowie przelewu wierzytelności przyszłej, zostaje przeniesiona na cesjonariusza dopiero z chwilą jej powstania, zatem skutek rozporządzający nie następuje w chwili zawarcia umowy cesji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2003 r., V CK 169/02, z dnia 9 sierpnia 2005 r., IV CK 157/05 i z dnia 26 września 2002 r., III CKN 346/01).

Należy wskazać, że celem i skutkiem cesji jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę. Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązanego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001r., I CKN 379/00). W literaturze przedmiotu podkreśla się, że przelew wierzytelności nie powoduje zmiany zobowiązania i nie może pogorszyć sytuacji dłużnika. Dłużnik dalej ma obowiązek świadczenia tylko tego, do czego był zobowiązany w stosunku do zbywcy (H. Ciepła (w:) *Komentarz do kodeksu cywilnego*, s. 587; B. Łubkowski (w:) *Kodeks cywilny – komentarz*, s. 1220).

Ponadto, z treści art. 512 Kodeksu cywilnego wynika, że dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba, że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III CZP 110/13). A contrario – od momentu zawiadomienia dłużnika o zmianie wierzyciela powstaje obowiązek spełnienia świadczenia do rąk podmiotu wskazanego przez dotychczasowego wierzyciela.

Należy więc uznać, że stosunek prawny łączący strony umowy faktoringu oraz ich wzajemne rozliczenia stanowią realizację zasady swobody umów. Wywiązanie się ze zobowiązania przez odbiorcę (kontrahenta) poprzez terminowe uregulowanie płatności na rzecz podmiotu wskazanego przez sprzedającego, jest dopuszczalnym prawnie sposobem regulowania płatności uprawniającym do wystawienia informacji o kwocie obniżenia.

Należy jednak zwrócić uwagę na to, że obowiązki sprzedającego określone w art. 22 i 22b ustawy o rehabilitacji nie przechodzą na faktora. Tylko sprzedający jest uprawniony

do wystawienie informacji o kwocie obniżenia wpłat w przypadku uregulowania należności za zakup usługi lub produkcji w wysokości i terminie wynikającym z faktury.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko z siedzibą we wyrażone w piśmie z dnia 27 września 2017 r., w sprawie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji – jest prawidłowe.

W związku z powyższym, postanowiono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. Akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska